

Darrere de l'empresa Delter Alimentació, a Ripoli, hi ha una dona de només trenta-dos anys, la Manoli Vega. El seu negoci es dedica a la distribució de productes d'alimentació, bàsicament congelats. El nom de la firma -inspirat en el del riu que passa per la població, el Ter- ja era aquest quan la nostra protagonista i el seu home, en Ricard Llagostera, van decidir adquirir-lo. Cal destacar el fet que el matrimoni, en esdevenir propietari d'aquesta empresa, va continuar amb el mateix personal, constituït per quatre homes, que ja hi treballava abans.

Abans d'agafar les regnes de Delter Alimentació, ja feia vuit anys que la Manoli i el seu marit tenien un conjunt de botigues de congelats al mateix poble, conegudes com Ripoll Fred. Es tractava dels primers establiments d'aquest tipus de productes que apareixien a la vila. En aquest sentit, la nostra protagonista comenta el fet que **"a Ripoll sempre ens arriben les coses molt més tard, no és com Barcelona."**

L'experiència d'aquests pioners en el sector dels congelats, per tant, era molta, la qual cosa els va ser de gran utilitat per introduir a Delter Alimentació tot un seguit d'innovacions. Tot indica, però, que el creixement de l'empresa no s'acabarà, amb aquestes modificacions. Actualment el matrimoni distribueix a les comarques del Berguedà, la Cerdanya, el Ripollès i l'Osona.

A més a més, s'estan començant a introduir als mercats del sud de França: **"Allà costa molt de vendre -explica la Manoli-, perquè hi tenen unes normes referides a qüestions com l'etiquetatge i el pes a les quals els catalans no hi estem acostumats. Tanmateix, aquests controls rigorosos són molt positius, perquè eviten la possibilitat, per exemple, que et trobis amb un impagat. Si tots aquests temes estan regulats a França, no veig perquè no s'hauria de fer el mateix aquí."**

En total, Delter Alimentació satisfà les necessitats de més de quatre-cents clients, bàsicament restaurants, bars, pastisseries i forns i, d'altra banda, l'empresa compta amb proveïdors tant del nord del país com de Barcelona. La Manoli, però, confia que arribi un dia en què no necessitin comprar a ningú els productes que comercialitzen: **"Mirem de trobar el millor producte al millor preu, fins que puguem anar tenint, de mica en mica, la nostra pròpia oferta."**

I és que aquesta empresària té totes les seves il·lusions posades en el seu negoci i en el gran creixement que està experimentant. És la il·lusió amb què tots vestim les coses que ens fan sentir bé: **"Vam començar amb una botiga molt petita, i ara ja tenim molts altres projectes, no sé si s'acabarà mai. Això no ho fas pels diners, sinó per la satisfacció personal que et representa."**

La satisfacció de l'empresari és conseqüència de la satisfacció del client, que es beneficia de la qualitat i quantitat de productes que pot adquirir a Delter Alimentació. A l'empresa de la Manoli venen verdura, arrebossats, peix i marisc, gelats i pa precuit. En una època en què anem tots tan atrafegats i no tenim temps de res, el menjar congelat - quan és de qualitat, com el d'aquesta empresa de Ripoll- és una de les millors opcions per gaudir d'una dieta rica i variada.

En aquest sentit, la nostra protagonista en aquestes dues pàgines reivindica la importància de menjar bé: **"Avui en dia l'alimentació ha quedat en segon terme, quan n'hauria d'ocupar el primer."** I aquest és el lloc ocupa la Manoli a l'empresa, n'és la gerent. Tanmateix, assegura que el càrrec que ocupa no significa que no hagi de ser també treballadora: **"Avui mateix m'he de llevar a les dues del matí i agafar el cotxe per fer un repartiment a França."**

De fet, ella té molt bona relació amb els seus empleats, tant és així que **"de vegades, quan pleguem, sortim a prendre alguna cosa"**. De tota manera, tampoc no nega que, sent empresària, ha d'assumir moltes responsabilitats, i lamenta que la gent no s'adoni del que això representa per a qualsevol persona: **"L'empresari no té horari, i hi ha moltes qüestions que el fan patir molt."**

A més d'empresària, la Manoli és dona, i això pot representar un problema en certs moments: **"Te'n passen moltes que si fossis home no et passarien. Els treballadors sempre et veuen com una dona. Abans, de vegades, descarregava el camió, quan tocava, perquè veiessin que, malgrat el meu sexe, ho podia fer igual de bé. Mai no m'ha servit de res; l'únic que aconseguia era que em felicessin."** Amb els proveïdors, en canvi, la situació és a l'inrevés: **"Em respecten més pel fet de ser una dona."**

La conclusió de la propietària de Delter Alimentació, davant de totes les situacions en què es troba a l'hora de desenvolupar la seva feina, no pot ser més clara: **"Jo sóc molt dona, valoro molt el que faig i em sembla que qualsevol podria fer el mateix, tant si fos home com si fos dona. No és necessari demostrar res."** Així de modesta és aquesta catalana: **"El que estic fent és molt senzill; no penso que estigui fent res important."**

El negoci no és en qualsevol cas l'única preocupació de la Manoli. Té dos fills de sis i dos anys, la Mireia i el Martí, i tant ella com el seu marit, davant la necessitat d'atendre'ls, s'han plantejat moltes vegades **"si l'empresa no l'hauria de portar només un dels dos. A més a més, en tractar-se d'una empresa familiar, sovint els temes de la feina es barregen amb altres qüestions."**

De tota manera, aquesta empresària està convençuda que els seus fills ja s'han acostumat al ritme de vida de la seva mare, perquè **"sempre ho han viscut."** Això, però, no significa que, quan està a casa, no es lliuri en cos i ànima als dos nens: **"Quan estic amb ells, estic per ells i proud. Pel matí, sempre procuro ser jo qui els vesteixi i els dugui a l'escola, encara que això representi arribar molt tard a la nit o no tenir temps de dinar."**

Sacrifici. Pujar una família i una empresa com Delter Alimentació alhora només requereix sacrifici. La Manoli explica que està molt agraïda a tota la gent que s'ha anat trobant al llarg de la seva vida, que són els qui l'han ajudada a sortir endavant. Nosaltres, però, ens atrevim a afirmar que res de tot això no hauria estat possible sense el que aquesta dona, mare i empresària, ha hagut de sacrificar.

Manoli Vega - Ripoll (el Ripollès)